

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 12 februari 1935 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om pension åt f. d. sekreteraren i riksdagens kansli, revisorn C. G. Beskow.

I en inom andra kammaren väckt, till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisad motion nr 52 har herr *Hallén* jämte två andra av kammarens ledamöter hemställt, »att riksdagen måtte besluta att till revisorn Carl Gustaf Beskow må, räknat från och med år 1934 samt till och med det år, under vilket han uppnår 65 år, utgå en årlig pension å riksgäldskontorets stat av 900 kronor».

Av motionen samt i övrigt tillgängliga handlingar inhämtas, att Beskow, som är ordinarie revisor i 22:a lönegraden i riksräkenskapsverket, haft anställning såsom sekreterare i riksdagens kansli under åren 1905—1933;

att han år 1934 icke erhöll förnyad anställning hos riksdagen;

att Beskow, som är född den 5 november 1876, enligt civila tjänstepensionsreglementet är berättigad till ålderspension å sin statstjänst vid uppnådd pensionsålder av 65 år i slutet av år 1941;

samt att avlöningen till befattningen såsom sekreterare i riksdagens kansli numera utgör 360 kronor för månad, vilken avlöning dock ej må överstiga 1 440 kronor för riksdag.

I motionen hemställes om en pension å 900 kronor åt Beskow såsom gottgörelse för det ekonomiska avbräck, han lidit genom att icke erhålla förnyad anställning hos riksdagen år 1934. Med utgångspunkt från ett av bankoutskottet vid 1933 års riksdag gjort uttalande i samband med behandlingen av en då föreliggande motion om pensionering av vissa f. d. tjänstemän hos riksdagen (utskottets utlåtande nr 13) föreslås i motionen, att pensionen till Beskow skulle begränsas att utgå från och med år 1934 till och med utgången av år 1941, under vilket sistnämnda år Beskow skulle komma i åtnjutande av pension å sin statstjänst.

Det av motionärerna åberopade uttalandet av 1933 års bankoutskott innehåller följande:

»Såsom den lämnade redogörelsen utvisar, åtnjuta här ifrågavarande f. d. befattningshavare pension för ordinarie statstjänster i 21:a eller 24:e lönegraden av allmänna civilförvaltningens löneplan. Vid sådant förhållande har utskottet, i överensstämmelse med den uppfattning angående riksdagstjänsternas karaktär, som av utskottet vid upprepade tillfällen uttalats (se

t. ex. utlåtande nr 9 år 1932), och i anslutning till den praxis, som på grundval härav utvecklats under senare år, ansett någon särskild förmån icke böra beviljas dem i anledning av deras anställning i riksdagens tjänst. Den omständigheten, att befattningshavarna i fråga blivit entledigade i samband med vissa personalindragningar inom andra kammarens kansli, har syntes utskottet icke utgöra tillräcklig anledning för att i detta fall medgiva ett undantag, enär de alla uppnått pensionsåldern i sina statsanställningar. Utskottet avstyrker alltså bifall till den väckta motionen.»

Utskottet. Med hänsyn till de regler, vilka tillämpats vid prövningen av framställningar om beredande av särskild pensionsförmån på grund av tjänstgöring hos riksdagen, torde man kunna utgå från att Beskow, som är innehavare av ordinarie statstjänst i 22:a lönegraden och å denna tjänst kan påräkna en pension av 4 476 kronor, icke skulle hava kommit i åtnjutande av någon sådan förmån, därest han erhållit fortsatt anställning hos riksdagen intill pensionsålderns inträde. Vid sådant förhållande synes ännu mindre kunna ifrågakomma att såsom i motionen föreslagits bevilja Beskow pension under den tid, som återstår till dess han uppnår pensionsåldern. Med hänsyn jämväl till de vittgående konsekvenser, som ett bifall till motionen skulle föranleda, måste utskottet ställa sig avvisande till densamma. Vad i motionen under hänvisning till ovan intagna uttalande av 1933 års bankoutskott anförts till stöd för beviljande av pension i förevarande fall, kan enligt utskottets mening icke tillmätas någon betydelse, enär nämnda uttalande avsåg viss fråga om beviljande av pension i samband med personalindragning.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion II: 52 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 februari 1935.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å memorial nr 4.